Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 45 (933) * miercuri 6 noiemb. 1963 * 8 pag. 30 bani

LENIN

— fragment —

Pe Lenin nu l-am cunoscut
Precum pe alții personal
Și totuși mi-e așa de-aproape
Cum un țărmure de val.

Copil de-aș fi, i-aș spune tată,
Și poate și acum îi spun,
Știind că nu mi-e numai mie
Mai mult decît un tată bun.

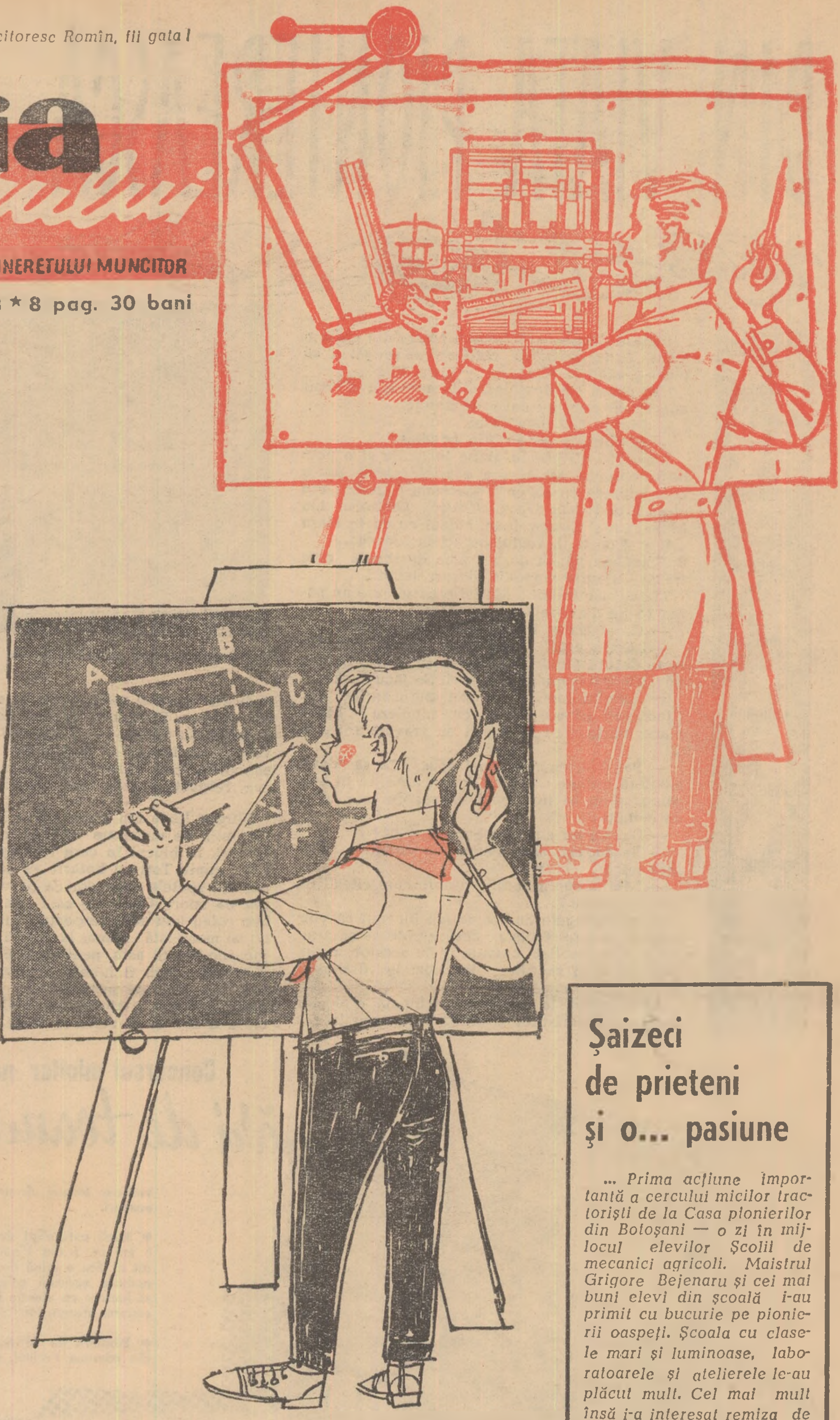
Îl văd cu mîna lui întinsă
Drum arătînd spre viitor,
Și văd pe lungul drum departe
Mergînd popor după popor.

L-aud spunînd cu glasu-i: Pace!
Și celui ce muncește: Pîine!
Și-l văd cu mîna pe lopată,
S-aducă înspre Azi pe Mîine.
. . . .

Căci am simțit că el e-n mine
Și-n cel cu mine de o samă,
Că el e-n tot ce omenirea
Pe drumul fericirii-o cheamă.

Și-am înțeles că e lumina
Din inimă și din viață,
Că-l vorba care pregătește
Cea mai frumoasă dimineață.

MIHAI BENIUC

Desen de PUIU MANU

VIITORUL ÎNCEPE ASTĂZI

ÎNDEMÎNATICII...

În Botoșani, pe strada Zimbrului la nr. 25, mai arde încă becul. Pe Bărăuceanu Grișa, mezinul familiei, l-a prins noaptea fără să se ridice de la masă. Făcu două-trei mișcări de înviorare, se îndreptă spre fereastră și-și lipi fruntea de geam. Gîndurile îi alergau... Le luă de la început: „Va să zică, mai întîi am pus bobina primară. Cu sîrmă groasă și spire puține. Cea secundară, invers. Dar dacă..." Și tot gîndindu-se, se culcă și-l și prinse somnul.

A doua zi, printre cei ascultați a fost și pionierul Bărăuceanu Grișa. Exercițiile le-a rezolvat cu ușurință, a demonstrat apoi și o altă soluție. Tovarășul profesor l-a privit mulțumit: „Bravo, Grișa! Ai nota 10".

Grișa este atent în timpul orelor, acasă învață și își scrie temele, iar cînd e din nou la ora următoare, chiar dacă nu e ascultat, prin completările aduse, e mereu prezent. El învață cu perseverență. Știe că învățătura este baza însușirii meseriei viitoare. Și din descrierea de la început ați înțeles că vrea să devină electrotehnician. Ca tatăl său. De multe ori, cînd au cîte ceva de reparat prin casă, tatăl și fiul lucrează împreună. Tot împreună au și un mic atelier. În colțul lui, Grișa demontează, montează la loc, meșterește mereu... Odată, tata nu era acasă și el a trebuit să repare singur un fier de călcat al unei vecine. Nu prea era sigur, dar să refuze nu putea. Lucra și se gîndea: „Tata mai întîi desfăcea aici, lega firul ăsta..." Mai departe lucrurile s-au complicat. Dar a încercat o dată, de două ori și tot a reușit. A fost o bucurie pentru vecină, dar o bucurie și mai mare — deși greu de observat — pentru Grișa.

Acum Bărăuceanu Grișa e la Casa pionierilor, la cercul de electrotehnică, și lucrează la o stație de transformare în miniatură.

Am cunoscut, tot în raionul Botoșani, și o pionieră demnă de laudă: Pleoț Cornelia din Bucecea. Cînd am intrat în clasă tocmai fusese ascultată la limba romînă. Știuse bine și obținuse un zece. Și la alte materii ea are note bune, dar la agricultură depune un interes deosebit. Vrea să devină agronom. Cum am aflat? Mi-a mărturisit... aspectul camerei în care își face lecțiile. Chiar lîngă masa de scris, Cornelia și-a așezat în cîteva rafturi cutii cu semințe, borcane cu îngrășăminte chimice, vase din care au început să răsară firișoare de grîu. Mama ei mi-a povestit că de cum termină lecțiile, Cornelia e cu ochii pe ele. Le urmărește creșterea, își notează observațiile. Se pregătește pentru munca ei viitoare!

Doi copii cu preocupări diferite, dar cu aceeași dorință: să învețe astfel încît peste ani, atunci cînd vor fi în producție, să fie asemenea unui muncitor despre care se spune: **„Are mîini de aur. Nu te poți lipsi de el!"**

GETA COSTIN

Șaizeci de prieteni și o... pasiune

... Prima acțiune importantă a cercului micilor tractoriști de la Casa pionierilor din Botoșani — o zi în mijlocul elevilor Școlii de mecanici agricoli. Maistrul Grigore Bejenaru și cei mai buni elevi din școală i-au primit cu bucurie pe pionierii oaspeți. Școala cu clasele mari și luminoase, laboratoarele și atelierele le-au plăcut mult. Cel mai mult însă i-a interesat remiza de tractoare. În viitor, după orele petrecute la cerc, vor urma altele, practice de data aceasta, la Școala de mecanici agricoli ori la S. M. T.

Dorința de a cunoaște tractorul, de a-l conduce îi pasionează pe toți cei șaizeci de prieteni.

CRISTINA ANDREI

Opt copii, opt note mari

În clasa a VI-a C de la Școala medie nr. 15 din Cluj, la o singură oră de limba romînă, opt pionieri — Băltan Alexandru, Corotanu Alexandra, Criveanu Horia, Fodor Liviu, Gilăuan Rodica, Jenac Niculae, Mircea Petru, Țaranu Ruxandra — au primit cinci note de 9 și trei note de 10.

Bravo, copii!

OANA MAGDU

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

PRIETENIE

Sunase de ieșire. Boboescu Maria din clasa a VII-a A își stringea cărțile și se pregătea să plece acasă.

Ușa clasei s-a deschis puțin, apoi cițiva copii apăruți în prag au dat-o de perete.

— Maria, ești gata? Hai!

— O clipă, o clipă! Vin imediat.

Maria își strînse în grabă lucrurile și o porniră împreună. Stela, sora Mariei, elevă într-a II-a, adusese cu ea pe Ungureanu Carmen din clasa I, pe Felser Gusti, Costică Croitoru, Lia Mahalean și Lakasz Ioan, colegi cu ea în clasa a II-a și cu toții, vecini pe aceeași stradă.

Schimbau păreri despre ziua de școală care trecuse, despre manuale, despre lecții...

Lia văzuse în mîna Mariei o carte care nu părea să fie de școală.

— Ce ai acolo, Maria? Ce carte-i asta?

— „Copii eroi" — răspunse Maria. Povestește despre pionierii sovietici care prin faptele lor au meritat numele de eroi. Se făcu liniște.

— Ascultă, Maria — o opri puțin în loc Lia. Cînd crezi că voi deveni eu pionieră? Mi-ar place foarte mult să am și eu cravată roșie la gît.

— Păi, Lia, eu ți-am mai spus. Ca să devii pionieră trebuie să înveți foarte bine, să fii bun coleg, să nu te interesezi numai de tine ci și de ceilalți...

— Da' eu nu sînt așa cum spui tu?

— Ba da, ești așa... Numai că vîrsta ta... Ești încă mică.

— Maria, copiii aceștia despre care citești tu, cîți ani aveau?

Și, pe nebăgate de seamă, au început să vorbească despre eroism, despre puterea și curajul ce le-a insuflat cravata roșie acestor copii, capabili să-și sacrifice, în numele dragostei pentru patrie, viața lor.

Anul trecut, la adunarea închinată eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor, sau la cea dedicată cravatei roșii — unitatea de pionieri din comuna Staerdorf, raionul Reșița a invitat și copiii din clasele I—IV. De ce? Pentru ca să vadă și să învețe de la pionieri cum își țin ei adunările, cum cinstesc ei amintirea eroilor, cum respectă ei prin fapte, cravata roșie.

*

Mircea Ilisie din clasa a V-a A este un pionier plin de vioiciune și iubește foarte mult sportul. În blocul în care locuiește Mircea sînt mulți copii. Toți au hotărît să amenajeze terenul din spatele casei lor ca pe un adevărat teren de sport. Calitățile sale de elev silitor și bun coleg i-au adus respectul tuturor. Acestea nu se manifestă numai la școală ci și acasă, în jocurile lor. Și asta, pentru că, atît pionierii cît și ceilalți copii îl iubesc și-l respectă pe Mircea. Mai ales cei mici. Mircea, împreună cu Dietrich Erwin, a ajutat-o pe Blăjeniuc Nori din clasa a II-a și la scrierea lecțiilor, și la învățarea voleiului. Iar Galea Doru din clasa a III-a vorbește totdeauna frumos și cu mult respect despre Mircea și Mihai Superceanu, prietenii lui, pionieri.

De la ei Doru n-a învățat numai să iubească sportul, ci și cum să se achite de sarcinile sale pionierești. De la sport, de la discuțiile aprinse despre perseverență, hărnicie și conștiinciozitate, și Lopățica Eugen și Blăjeniuc Nori, și Galea Doru au înțeles un lucru: pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Staerdorf, raionul Reșița, prietenii lor mai mari, sînt copii foarte buni, silitori, buni prieteni. Și așa cum se întîmplă în asemenea cazuri, au dorit din suflet să le semene, să devină pionieri. Ajutați de ei, de comportarea lor, au reușit să-și realizeze cel mai frumos vis al copilăriei. Acum, cînd prietenia lor e trainică, se gîndesc cu bucurie și mîndrie că au asemenea prieteni.

E. SKIBINSKY

În fotografie: Doi pionieri de la Școala medie de muzică nr. 2 din Capitală îl învață pe cei mici un cîntec nou.

Concursul micilor naturaliști

Preocupări de toamnă

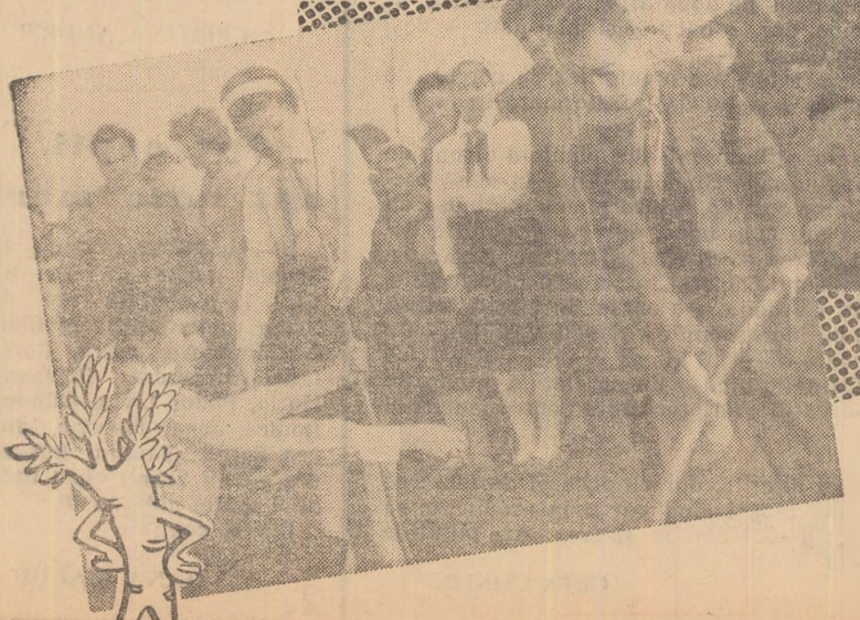
În aceste zile de toamnă micii naturaliști au preocupări din cele mai diferite. Cele trei imagini fotografice pe care vi le prezentăm vă vorbesc tocmai despre aceste preocupări.

● Micii naturaliști de la Școala de 8 ani nr. 1 din Urziceni s-au gîndit să dea o mînă de ajutor la gospodăria agricolă colectivă. Trebuie să lucreze cu atenție la recoltarea și sortarea strugurilor (fotografia nr. 1).

● Pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Perieni, raionul Bîrlad, se pregătesc pentru însămînțările de toamnă. Dar pentru aceasta mai întîi trebuie controlate datele stațiunii meteorologice (fotografia nr. 2).

● La Mihăilești, regiunea București, plantarea pomilor fructiferi a devenit pentru micii naturaliști o adevărată tradiție. Priviți-i la lucru (fotografia nr. 3).

O ÎNTREBARE ȘI...

Cum lucrează președintele de grupă cu ajutoarele sale

La cererea noastră tovarășa MARIA POPESCU, ȘEFA COMISIEI DE PIONIERI A COMITETULUI RAIONAL U.T.M. 1 MAI DIN BUCUREȘTI răspunde acestei întrebări.

În loc de sfaturi, o să vă împărtășesc din experiența grupei conduse de Popîrlau George, din clasa a VI-a, a Școlii medii nr. 10.

Chiar a doua zi după ce a fost ales, președintele acestei grupe a stat pe larg de vorbă cu ajutoarele sale. Au discutat despre învățătură, disciplină, apoi au luat cîteva măsuri imediate.

— Am să trec pe la cei care au luat azi note mici, să văd cum își folosesc timpul, a spus George.

— Tu, Donca — e vorba de Steriade Donca, locțiitoarea președintelui de grupă — a adăugat el, pentru că te pricepi la munca culturală, să te ocupi ceva mai mult de aceasta.

Și Donca, pentru că de fapt se și gîndise, a vorbit imediat despre înființarea în grupă a unei brigăzi artistice de agitație.

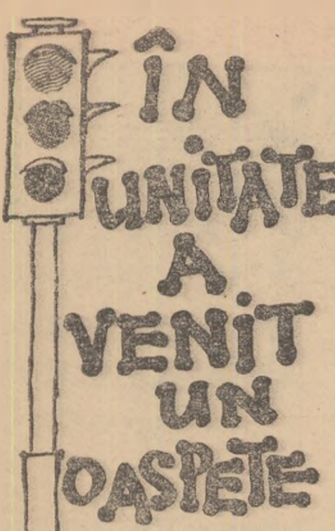
Pentru primul program ea va scrie textul, ajutată de cîțiva colegi, George s-a oferit să caute cîntece pentru partea muzicală, Dumitrașcu Roxana se va ocupa de echipa de dansuri. Vor antrena fără doar și poate mulți alți pionieri.

— Brigada, a ținut să arate Donca, prin unele cuplete și versuri îi va critica pe cei care mai învață slab ori sînt indisciplinați. În afară de asta, ea ne va ajuta să ne petrecem în mod plăcut timpul liber.

În grupă există multe alte acțiuni interesante. Și pionierii numiți ca ajutoare ale președintelui de grupă sînt în frunte. Klepper Mariana s-a ocupat de organizarea unei duminici dedicată strîngerii fierului vechi, Dumitrașcu Roxana pregătește o vizită la Muzeul de istorie a partidului, Neagu Eugenia, o întîlnire sportivă cu celelalte grupe. Atît președintele grupei, cît și ajutoarele sale, atrag pe toți pionierii din grupă la organizarea fiecărei acțiuni.

Lucrînd astfel, în grupa lor este o activitate intensă, plăcută și educativă.

...UN RĂSPUNS

Închipuiți-vă o astfel de scenă: o stradă largă pe care mașinile pornesc grăbite — semaforul le-a dat drum liber! Deodată, în fața unei mașini țîșnește o fetiță. Tovarășul mi-

Atenție, copii!

lițian intervine în aceeași clipă, iar șoferul abia are timp să oprească. Lumea, înmărmurită, privește cu mirare fetița care a rămas neatinsă.

Cele ce v-am relatat nu sînt o închipuire, ci chiar povestirea Danielei, iar întîmplarea... îi aparține. Acum, la întîlnirea pionierilor de la Școala de 8 ani nr. 5 din Capitală cu tovarășul maior Ioan Oprea de la Direcția Miliției Capitalei — Serviciul circulației, pioniera Nenciulescu Daniela din clasa a V-a a ținut să povestească tuturor ce i s-a întîmplat din cauza neglijenței, a grabei fără rost. Dar și alți copii își reamintesc întîmplări asemănătoare, întîmplări în urma cărora, dacă tovarășul milițian n-ar fi intervenit la timp, s-ar fi putut întîmpla accidente. De aceea și povestirile lor se însuflețesc cînd vorbesc despre atenția și grija tovarășilor mi-

Trecerea pentru pietoni.

lițieni pentru ordine, disciplină, grijă care, nu de puține ori le-a salvat chiar viața...

Tovarășul maior ascultă cu atenție cuvintele copiilor. Și el are multe să le spună, să-i sfătuiască. Iată, chiar în privința semnelor de circulație mai sînt atîtea de învățat! Doar ele nu se reduc la... semafor și atît! Trebuie cunoscute și semnele care indică locul pe unde pot trece pietonii, pe unde au voie bicicletele etc. Și, cum este bine să-ți reamintești că strada nu se traversează în fugă, că se trece numai prin locurile marcate sau unde tăblița arată un om mergînd, tovarășul maior le vorbește despre toate acestea, le povestește despre munca plină de răspundere a milițienilor de la circulație.

A fost o discuție folositoare. Copiii se îndreaptă grupuri, grupuri spre casă. Și, de ce să nu recunoaștem, într-o ordine perfectă, care — să sperăm — se va menține totdeauna

ELENA MĂNESCU

DISTINCȚII PIONIEREȘTI

PE PIEPTUL LOR VOR STRĂLUCI STELUȚELE ROȘII

„Va fi minunat! Emoționat, voi părăsi flancul stîng al careului pentru a mă așeza în fața drapelului roșu al unității. Cu privirea ei prietenoasă dintotdeauna, tovarășa instructoare îmi va prinde pe piept steluța purpurie. Va fi liniște. Se vor auzi numai răsuflările grăbite și bătăile inimii, înmulțite. Tovarășa instructoare va merge apoi mai departe și la ceilalți pionieri. Cu aceeași dragoste și căldură le va înmîna și lor distincția pionierească. Pe drept cuvînt ziua aceea va fi minunată. În carnetul pionierului, în dreptul tuturor condițiilor, va fi scris: „îndeplinit", iar pe piept va străluci, luminoasă, steluța mea, steluța roșie!"

... E frumos să visezi, mai ales cînd visurile sînt atît de aproape de realitate. Munteanu Dumitra *știe bine că ziua aceasta nu e departe. Și la fel și ceilalți colegi ai ei. Cîte note bune nu se află în catalogul clasei a IV-a! Sau cîte lucruri nu-ți pot povesti Dumitra și colegii ei despre zilele de 23 August, 30 Decembrie, sau despre măreţele realizări ale socialismului din patria noastră. Dacă vreți să știți, toți pionierii din detașament știu să se orienteze cu busola, să-și îngrijească singuri hainele. Da, nu vă mirați: acest lucru îl aplică chiar în clasa lor, care întotdeauna este foarte curată. Preocupările acestor copii sînt totdeauna interesante și plăcute. De aceea și activitatea lor este foarte variată. Dar despre acestea nimeni nu poate vorbi mai bine decît jurnalul detașamentului. O zi notată cu roșu:* „În detașamentul nostru, astăzi a fost sărbătoare: am avut un oaspete, un tovarăș în vîrstă, vechi activist de partid. El ne-a povestit episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului. Pentru adunare am învățat cîntece și recitări dedicate patriei și partidului". *O altă filă:* „Pe zi ce trece orașul nostru devine de nerecunoscut. Astăzi am fost în drumeție la Țiglina, unde s-au construit 4 600 de apartamente și se vor mai construi încă 4 350. Ce era aici înainte? Nimic! Loc viran și, în parte, case sărăcăcioase.

Iată o zi de duminică: „Frumoasă a fost duminica noastră pionierească. Mai întîi am învățat un cîntec pionieresc de C. Mereș. E al doilea cîntec învățat de noi în acest an. Iar apoi ne-am dat întîlnire pe terenul de

sport la alergări și la aruncarea mingii de oină. Cine a fost în frunte? Onu Laurențiu, Pics Marica, Munteanu Dumitru".

... Însemnările din jurnal continuă. Pînă la îndeplinirea tuturor condițiilor pentru obținerea distincției pionierești nu mai este mult. Pe zi ce trece, cu fiecare nouă acțiune organizată în detașament, steluța roșie capătă contur, începe să-și trimită razele purpurii.

Galați, Școala de 8 ani nr. 16

R. ADRIAN

SPORT

VOLEI:

Bravo, băieți!

Învingînd și în ultimul meci — jucat cu echipa R. P. Bulgaria — reprezentativa de volei a Republicii Populare Romîne, cîștigătoarea tuturor meciurilor susținute, s-a situat prima în clasamentul campionatelor europene de volei, cîștigînd astfel titlul de CAMPIOANĂ EUROPEANĂ.

Vioi, posedînd o tehnică înaltă, băieții din echipa noastră națională au cîștigat aprecierea unanimă a spectatorilor precum și pe cea a jucătorilor din echipele învinse.

În clasamentul final, pe primele 5 locuri: 1 — R. P. ROMÎNĂ 14 puncte; 2 — R. P. Ungară 12 puncte; 3 — U.R.S.S. 12 puncte; 4 — R. P. Bulgaria 11 puncte; 5 — R. S. Cehoslovacă 10 puncte.

Echipa noastră feminină de volei s-a clasat a 3-a, cu 12 puncte, după echipele U.R.S.S. și R. P. Polone.

FOTBAL:

Un al treilea meci...

Învinși duminica trecută cu 3—2, olimpicii noștri vor trebui să susțină și al treilea meci cu Danemarca, pe teritoriul unei țări neutre.

Reamintim că în meciul de la Copenhaga (Danemarca), olimpicii noștri învinseseră pe danezi tot cu 3—2.

Dintre toate fructele, lui Didel îi plac mai mult și mai mult merele. Nu-i vorbiți despre aroma piersicilor sau dulceața strugurilor. E în zadar. El vrea mere! Nu dulceață, nu compot, nu gem; mere așa cum le iei de la piață, proaspete și cu coaja ca sticla!

Dar cît de ciudat se potrivesc uneori lucrurile! Didel

are în curte un măr. Vă așteptați să fie un pom de soi, cum șade bine în curtea unui cunoscător? Aș! Întrebați-l pe Didel; n-o să vă spună nimic bun! Tocmai la el s-a nimerit un măr care face niște fructe de-ți aspresc cerul gurii; mici, tari și acre! Mere pădurețe... Mult se mai necăjește în fiecare an Didel cu ele! De nu știu cîte ori și-a stricat stomacul încercînd să le biruie! La fiecare început de vară începea asaltul, dar o dată cu toamna se lăsa păgubaș și alerga la piață, unde se înălțau munți de mere aromate, și dulci, și zemoase.

Dar în toamna asta s-a petrecut ceva extraordinar! Didel nu știe cum, pentru că a stat toată vara la bunici, într-un sat. Niciodată n-a stat atît de multe zile la bunici, și trebuie să vă spun că i-a plăcut foarte mult. Dar nu despre asta e vorba. Cînd, o dată cu începutul toamnei, Didel s-a întors acasă, mare i-a fost surpriza văzînd pomul din curte încărcat cu niște mere neobișnuite. Le-a privit clipind uimit: erau roșii! Le-a mirosit: erau aromate! Le-a gustat și, închipuiți-vă, erau dulci! Pe urmă nu s-a mai oprit; a mîncat atîta încît brăcinarii pantalonilor au început să-l strîngă.

— Mămico, ce s-a întîmplat cu pomul nostru? Parcă e altul!

Nu se întîmplase nimic. Era același pom. Dar, lipsind băiatul atîtea săptămîni, mărul avusese timp — pentru prima oară de cînd locuia în grădina lui Didel — să se coacă în liniște, ca toți merii...

SANDU ALEXANDRU

Învățați acest joc:

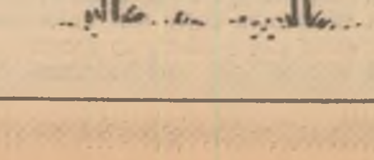
Jocul se desfășoară în curte, pe teren sau în sală, cu un grup de 30—50 de participanți.

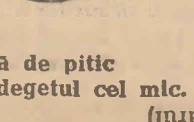
Jucătorii se așază în două cercuri concentrice, ținîndu-se de mînă. Se aleg 3 prinzători, și anume: un VÎNĂTOR, o VRABIE și o ALBINĂ. Aceștia se așază în puncte diferite, adică unul în afara cercului mare, altul între cele două cercuri și al treilea în interiorul cercului mic.

La comanda de începere a jocului, cei trei prinzători se urmăresc între ei, alergînd dintr-un cerc în altul, trecînd pe sub mîinile jucătorilor.

Vînătorul urmărește să prindă vrabia, dar se ferește de albină; vrabia urmărește albina și se ferește de vînător, iar albina urmărește vînătorul și se ferește de vrabie.

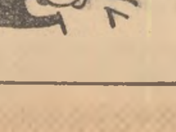
În momentul cînd unul dintre ei a fost prins, cei trei prinzători trec în cerc și sînt schimbați cu alți trei jucători.

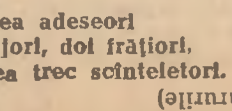

Căciuliță de pitic
Stă pe degetul cel mic.
(degetarul)

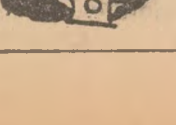
Dealurile toate-l fură
Și vorbește fără gură.
(ecoul)

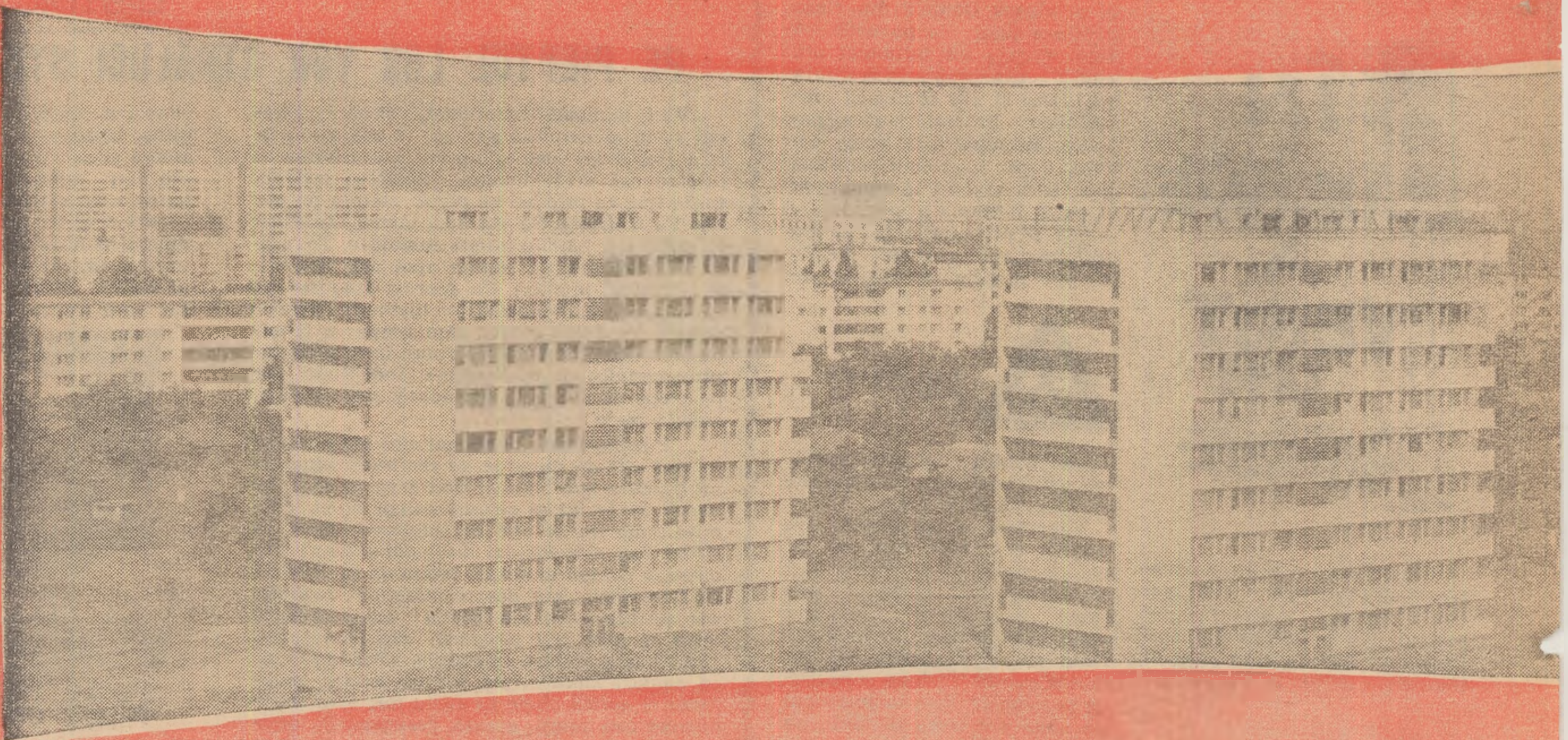
Pe șosea adeseori
Doi bujori, doi frățiori,
Noaptea trec scînteietori.
(farurile)

Pe-o mlădiță sînt trei flori
Semne pentru trecători.
(semaforul de circulație)

ION MARINESCU

Foto: Grigore PREPELIȚĂ

Monumentale blocuri de locuit construite în cartierul Balta Albă din Capitală.

ȘCOALA DE LÎNGĂ CIȘMIGIU

Pe lespezile de la intrare, roase de tălpile atîtor generații de elevi, Cișmigiul învecinat își lasă frunzișul greu, de noiembrie. Cu foșnet de file, cad frunzele ,una cîte una, simbolizînd parcă însăși curgerea orelor punctate de sunetul clopoțeilor legănați lîngă ferestre, a atîtor toamne trăite de acest vechi lăcaș de învățămînt, ce poartă numele lui Gheorghe Lazăr.

Actul de naștere al școlii vine din vremi îndepărtate. Este opisul domnesc cu numărul 518 din 7 decembrie 1859. Pe baza acestui document, Eforia Instrucțiunii Publice comunica la 14 ianuarie 1860 următoarele: *„Se dă în cunoștință publică că luni, 18 ianuarie, la ora 10 dimineața se va celebra*

Clădirea Școlii medii „Gh. Lazăr"

deschiderea noului gimnaziu, al lui Lazăr".

Astfel, la 18 ianuarie 1860 își deschidea cursurile a doua școală romînească din București.

Decenii de-a rîndul școala a funcționat în diferite case particulare, în localuri improvizate, necorespunzătoare. Un inspector școlar consemna în raportul său adresat ministerului: „Localul gimnaziului Gheorghe Lazăr... se află într-o stare deplorabilă. Dispune de 5 camere pentru clase... Toate sînt săli strîmte, aproape impracticabile... Nu se pot face lucrări de desen și caligrafie. Sala de fizică este fără lumină și umedă".

După multe insistențe și tergiversări s-a construit în anul 1890 actuala clădire. Localul a fost renovat și dotat în anii noștri cu noi laboratoare, cu cabinete electrotehnice și de geografie, de științe naturale, cu o frumoasă sală de spectacole, iar biblioteca numără peste 15 000 de volume.

O cifră este concludentă în ce privește numărul elevilor ce au absolvit această școală. Dacă în decurs de opt decenii și jumătate (perioada anilor 1860-1944) numărul lor este de cinci mii, după eliberare școala a pregătit peste șase mii de absolvenți.

Adolescentul în uniformă încheiată la gît, sau fata cu guleraș alb, pășind în lungul coridoarelor, spre sălile de clasă, încearcă un sentiment în plus de respect și mîndrie pentru școala lor. Aici, pe băncile școlii care poartă numele lui Gheorghe Lazăr, au învățat Camil Petrescu, Tudor Vianu și alți intelectuali care îmbogățesc tezaurul nostru literar și științific.

AL. DINU IFRIM

Pe-un picior de plai

Zi bade cu fluiera

Zi bade cu fluiera
Că ne-am innoit țara;
Zi bade cu fluieru',
Că stăpîni sîntem amu
Pe muncă și pe hodină
Pe roade și pe lumină.

Zi bade cu fluieru'
Că-i frumos ce vezi amu,
Cum cresc fabrici și palate
De mîini meștere lucrate,
Cum se înmulțesc aici
Becurile lui Ilici.

Zi bade cu fluieru'
Cum crește mare grîu
Bob de aur aromat
Cum e bun la măcinat.

Azi avem pită gustoasă
Și viața tot mai frumoasă;
Că destul odinioară
Am mîncat pită amară
Cu lacrimi și cu ocară.

Zi bade cu fluieru',
Că-i mai darnic pămîntu'
De cînd toți ne-am înfrățit
Ogorul a-ntinerit...

Cu tractoare și-azotat
Rodul muncii s-a triplat.
Zi bade cu fluiera
Cum îmi zice inima,
Dragostea noastră cea nouă
E ca picura de rouă...

Auzită în comuna Bucium, raionul Zalău, Cluj de
V. I. BRAGHEȘ

La gospodarii din Costeiu

Pe șoseaua ce duce către Timișoara, nu departe de Lugoj, se află comuna Costeiu. Este o comună cum sînt atîtea altele în cîmpia bănățeană, cu case mari de zid, cu ulițe largi și drepte, cu oameni tare harnici și foarte gospodari. În anii puterii populare, datorită politicii înțelepte a partidului, și viața acestui sat, și traiul oamenilor de aici au cunoscut profunde înnoiri socialiste.

L-am rugat pe tovarășul Simion Borlovan, președintele sfatului popular comunal, să ne vorbească despre realizările social-culturale înfăptuite în comună în ultimii ani.

— Introducerea luminii electrice în toate casele și pe toate ulițele, pavarea a 2 km trotuare, construirea unui local cu opt săli de clasă și laborator pentru școala de opt ani — iată cele mai recente realizări pe tărîm social-cultural. În anii din urmă, s-au făcut însă și multe lucrări de înfrumusețare a comunei. Bunăoară, s-a amenajat un parc cu bănci și ring de dans, a fost săpată o fîntînă arteziană, s-au sădit pe marginea drumurilor 400 de pomi fructiferi și ornamentali, iar pe arterele principale ale comunei au fost amenajate ronduri cu flori.

Toate acestea au fost realizate, în cea mai mare parte, din inițiativa și cu sprijinul activ al cetățenilor. N-a existat acțiune de interes obștesc la care cetățenii să nu participe din plin. Și e firesc să fie așa deoarece t... realizează în comună, este sp... lor. În acest sens, un ajutor ... l-am primit din partea celor ... putați ai sfatului popular, ca... de fiecare dată în fruntea ... inițiate, reușind să facem eco... zeci de mii de lei.

— Dar copiii au sprijinit ... gospodărire, de înfrumusețar... nei ?

— Desigur! Copiii de la n... fel de harnici și plini de ini...

Doftana: un nume scris ... patriei. Era temnița în car... ai clasei muncitoare — com... cut ani de viață între zid... burghezo-moșieresc a urmă... tana cea mai sîngeroasă ... proape toate celulele înch... coase și umede. Hrana mi... rile, lipsa de îngrijire med... scopul zbirilor stăpînirii să... muniști. Dar, în ciuda tor... din închisoare au continua... ta. Deținuții politici au ... marxism-leninismului, au c... și cu luptătorii dinafară, ... țigară cu vîrfuri de creioa... se o universitate revoluți... transformînd temnița într ... revoluționare. Cînd unul d... torturat, izbucnea strigătul ... protest al deținuților po... Se scandau lozinci, se c... ționare, se transmiteau ... în zid cu ajutorul alfabetu...

... În urma cutremurului ... tombrie 1940, deținuții poli... area Doftanei. Guvernul ...

UN RASPUNS PE SAPTAM...

Eugen Frunză

DESPRE UN NOU CERC LITERAR

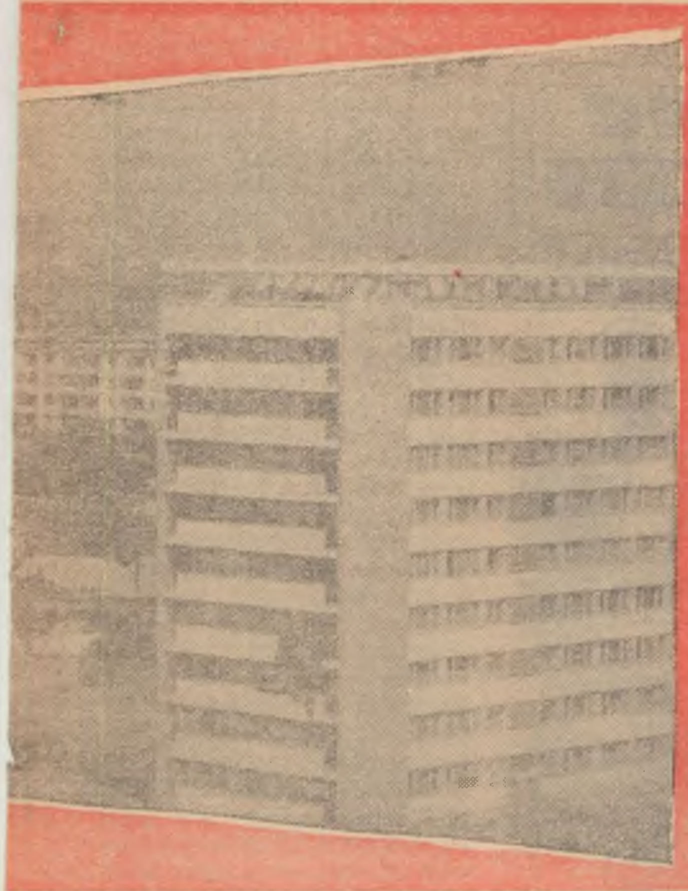
Adeseori, în corespondențele lor, pionierii și școlarii descriu activitatea cercurilor literare sau anunță constituirea unor noi cercuri de acest fel. Deunăzi am primit o asemenea scrisoare trimisă de pionierii Militaru Ion, Duduță Lilica și Bîlea Titina de la Școala de 8 ani, comuna Jijila, raionul Măcin.

Din inițiativa unui grup de pionieri și a unor profesori entuziaști a luat ființă la această școală cercul literar care poartă numele marelui nostru poet clasic Mihail Eminescu. Cercul și-a alcătuit un program de activitate. Urmează să discute „cele mai valoroase opere ale scriitorilor M. Eminescu, G. Coșbuc, I. L. Caragiale, I. Crea... gă", să analizeze „încercările de compoziție ale elevilo... să organizeze „simpozioane și medalioane literare ... teme variate". De asemenea, membrii cercului au hotă... să se aboneze în colectiv la diferite reviste literare ... Capitală.

Ca la orice început promițător, se cuvine să urez și ... astă dată, din toată inima, spor la muncă. O asemen... inițiativă e binevenită și poate fi de un adevărat fo... tuturor membrilor cercului.

Fie-mi însă îngăduit să nu mă opresc doar la o bu... urare, ci să dau și cîteva sugestii.

În primul rînd, aș sfătui la perseverență. Adică, du... ce a luat ființă cercul, să nu fie uitat și lăsat în părăsi... Spun aceasta, pentru că nu odată se întîmplă ca o i... țiativă bună să fie dată uitării chiar a doua zi sau pe...

Ziua mondială a tineretului

La 10 noiembrie, tineretul iubitor de pace din lumea întreagă sărbătorește o aniversare scumpă — împlinirea a 18 ani de la înființarea Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Această puternică organizație de tineret, făurită în primele luni care au urmat îndelungatei și întunecatei perioade a celui de-al doilea război mondial, s-a născut din năzuința fierbinte a milioanelor de tineri de pe toate continentele de a lupta umăr la umăr, ca niciodată războiul să nu mai pustiască florile și tinerețea.

„Jurăm să ne amintim de unitatea făurită în noiembrie 1945 nu numai astăzi, nu numai săptămîna sau anul acesta — se spune în legămîntul făuritorilor F.M.T.D. — ci întotdeauna... Jurăm că vom lupta ca mîinile îndemînatice, mințile agere și entuziasmul tineretului să nu se mai distrugă niciodată în război“...

Legămîntul făcut pe malurile Tamisei, la Londra, unde s-au întîlnit în acea toamnă a anului 1945 reprezentanții tineretului din 63 de țări, s-a întărit an de an. Mișcarea mondială de tineret a crescut continuu, numărînd în prezent peste 101 000 000 de tineri de pe toate meridianele.

De-a lungul anilor, F.M.T.D. n-a precupețit eforturile pentru a-și aduce contribuția la lupta tuturor forțelor iubitoare de pace, pentru promovarea idealurilor păcii, împotriva încercărilor imperialiștilor de a aprinde flacăra unui nou război mondial. F.M.T.D. și-a exprimat solidaritatea sinceră cu mișcarea de eliberare a popoarelor coloniale, a sprijinit inițiativele de pace ale țărilor socialiste și ale celorlalte țări iubitoare de pace, a sprijinit lupta pentru asigurarea unei păci trainice pe calea dezarmării generale și totale.

Călăuzit de nobilele idei ale păcii și prieteniei, tineretul din patria noastră — ai cărui reprezentanți au luat parte la crearea F.M.T.D., sprijină acțiunile organizației mondiale a tineretului, care își lărgește rîndurile cu fiecare an.

Sub stindardul de luptă al F.M.T.D., pe care sînt înscrise idealurile unei păci trainice, a coexistenței pașnice, pășesc milioane și milioane de tineri de pe întreg pămîntul. Ei luptă animați de dorința fierbinte ca niciodată flăcările războiului să nu mai mistuie florile și tinerețea, pentru pace în lumea întreagă.

...ftana

...te în istoria
...ei mai buni
... — și-au tre-
...ci. Regimul
...ică din Dof-
... a țării: a-
...rau întune-
...i, schingiui-
...oate vădeau
...ugă pe co-
... comuniștii
...îrzenie lup-
... opere ale
...ndat între ei
... pe foiță de
...tana deveni-
... comuniștii
...tru al luptei
...ovarăși era
...laritate și de
... „Nu bate!".
...ce revolu-
...ciocăniluri
...rse.
...mînt din oc-
...cerut evacu-
...nsă n-a eva-

cuat Doftana, bucurîndu-se de eventualitatea unei catastrofe. În noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940 s-a dezlănțuit un nou cutremur, cu mult mai puternic. Zidurile închisorii, șubrede, s-au prăbușit, îngropînd sub ele numeroși deținuți revoluționari, printre care și pe neînfricatul luptător comunist Ilie Pintilie.

Amintirea Doftanei — astăzi devenită muzeu — va trăi ca un simbol al cruzimii ce a domnit sub regimul burghezo-moșieresc, dar totodată ca o pildă măreață de curaj, de voință neînfrîntă a celor mai buni fii ai poporului nostru.

... se
...osul
...nat
... de-
... fost
...ilor
... de
... de
...mu-
... la
... și

părinții lor. Ei au ajutat la plantarea pomilor și la amenajarea rondurilor cu flori, au îngrijit parcul din marginea comunei, dar cel mai mult au ajutat la construirea noului local al școlii. Ei au încărcat în căruțe, pentru a fi transportate pe șantier, 110 000 cărămizi, au ajutat la ridicarea pe acoperișul noului local a 11 000 bucăți de țiglă, iar curtea școlii, cu rondurile de flori, cu terenurile de sport, a fost amenajată tot de ei.

A. MIRCEA

...A

...o săptămînă. În felul acesta, firește, nu ne alegem cu ...nimic. E nevoie de interes permanent, de pasiune pentru ...a asigura cercului literar o activitate rodnică.

În al doilea rînd, dragi prieteni, să aveți grijă ca ...în programul cercului să introduceți și discutarea unor ...lucrări literare scrise de autorii de astăzi. Ați făcut foarte ...bine că ați planificat discuții despre Eminescu, Creangă, ...Coșbuc etc. Dar, după părerea mea, e neapărat nevoie ...să citiți și să analizați, pe lîngă operele clasicilor, și cele ...ale scriitorilor noștri contemporani, în care veți găsi o ...mulțime de gînduri noi și imagini despre viața de azi. ...Rugați, așadar, pe tovarășii profesori să vă ajute în alegerea celor mai potrivite lucrări scrise după eliberarea ...patriei noastre, adică în ultimii aproape 20 de ani.

Și în al treilea rînd, vreau să vă rog ceva în legătură

(Continuare în pag. 6-a)

DIN ACTIVITATEA PIONIERILOR SOVIETICI

La 7 noiembrie se împlinesc 46 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie

Către pionierii anului 2003...

Nu de mult, pionierii satului Balamutovski din regiunea Hmelnițki s-au adunat în fața școlii în careu, în uniforma de paradă, cu stegarul în frunte. Gorniștii și toboșarii au dat cunoscutul semnal, operatorii de film ai școlii, pionierii Grișa Șuliac, Valeri Degtiar, Volodean Pasek, și-au ocupat și ei locurile...

La cercul radioamatorilor de la Casa pionierilor din satul Krasnogvardeisk, Regiunea Autonomă Adighee, pionierii Vitea Diurnin, Lenia Inozemțev și Iuri Markovțev lucrînd la o stație de radio pentru școala lor.

Colhoznicii ce treceau prin apropiere se uitau curioși:

— Oare au construit o nouă mașină zburătoare, copiii noștri?

Pînă la urmă tot satul a aflat despre ce era vorba. În mijlocul careului, instructoarea superioară de pionieri a citit o tainică scrisoare. Știți voi cui era adresată? Pionierilor... anului 2003! Celor care vor sărbători 100 de ani de la întemeierea de către marele Lenin a partidului comuniștilor din Uniunea Sovietică. Chiar așa! Pionierii din acest sat ucrainean și-au spus: Să cunoască cu ce ne-am îndeletnicit noi și pionierii ce vor trăi în veacul al XXI-lea. Scrisoarea, pelicula de film, fotografiile, le-au așezat într-o ladă specială pe care au scris cu litere de aur: **Pionierilor anului 2003.**

Dar în prezent, cu ce se ocupă pionierii din Balamutovski? Cu multe activități interesante. Noi o să vă povestim numai cîteva dintre ele.

Roboțelul TUP

Roboțelul electronic vorbește în 3 limbi, știe să meargă, duce ziare și reviste. El este singurul „locuitor" al satului care a vizitat expoziția de la Geneva. El a fost realizat de pionieri sub îndrumarea lui Ivan Ivanovici. În componența diferitelor sale mecanisme au intrat vase de aluminiu, bidoane, schiuri vechi, materiale plastice, sticluțe de cerneală și chiar... periuțe de dinți. Tot sub îndrumarea lui Ivan Ivanovici Degtiar, directorul școlii și fost pilot de încercare, pionierii au realizat două tipuri de planoare — elicopter, P.V.-1 și P.V.-2 și alte lucruri interesante. Poate tocmai realizările lor frumoase o să ne explice și

...secretul premiilor mari

— Pentru realizarea robotului TUP am primit premiu un televizor, răspund copiii celor care-i întreabă.

— Dar aparatul de filmat?

— Am construit noi un aparat de filmat și pentru această construcție am primit ca premiu un aparat de filmat original.

— Dar de unde aveți aparatul de proiecție?

— Tot noi am realizat un film pe care l-am prezentat la concursul republican al cineaștilor amatori, unde am ocupat primul loc. Și ca premiu... am primit un aparat de proiecție.

— Dar poate... magnetofonul l-ați cumpărat singuri?

— Nu, e tot un premiu, pe care ni l-a acordat studioul de filme pionierești.

Secretul premiilor frumoase e munca pasionantă a pionierilor, dragostea lor pentru știință și tehnică, dorința de a se pregăti de mici pentru a fi folositori patriei.

Copii descifrînd tainele muzicii la Școala de muzică din orașul Frunze, R. S. S. Kirghiză.

Maria Sclodowska-Curie

(1867—1934)

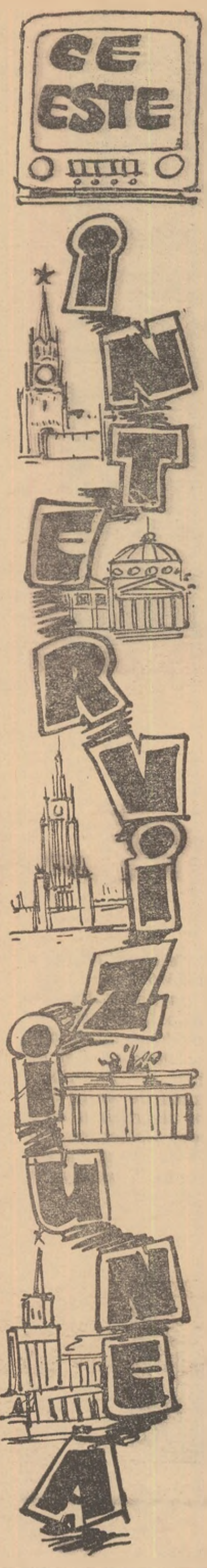
În toamna anului 1867, la începutul lunii noiembrie, la Varșovia, în casa profesorului Wladislaw Sklodowski, s-a născut Manea, aceea care mai tîrziu va deveni marea savantă poloneză — **Maria Sklodowska-Curie.** Mica Manea poseda calități neobișnuite. La vîrsta de 4 ani ea știa să citească, îi placea tare mult poveștile și avea o memorie uimitoare pentru vîrsta ei. Pentru Manea învățătura era o mare placere. Ea se pregătea pentru matematică, fizică, chimie cu aceeași dragoste ca la istorie, geografie, literatură și limbi străine. Pe toate le-a îndragit deopotrivă.

Manea a cunoscut de mică greutățile vieții. La vîrsta de 10 ani a rămas orfană de mamă. La 16 ani, terminînd gimnaziul cu medalia de aur, copilă fiind încă, a trebuit să muncească pentru a-și cîștiga existența. Manea bătea drumurile — curse lungi prin oraș, pe ploaie, zăpadă și ger — dînd meditații copiilor bogați. După cîțiva ani de muncă ca învățătoare, la vîrsta de 24 de ani, în anul 1891, Maria pleacă la Paris să-și continuie studiile. Începe o nouă perioadă de muncă. Ea urmează cursurile de matematică și fizică, dar setoasă de învățătură ar fi vrut să urmeze toate cele 23 cursuri existente pe atunci la Sorbona. Locuința Mariei era într-o mansardă. Pînă la orele 10 seara învăța la o biblioteca publică. Apoi acasă, pînă noaptea tîrziu, ea continua învățătura. Hrană puțină, iarna — frig, așa a terminat Maria studiile. În anul 1893, Maria își ia licența în științele fizice, iar în 1894 licența în matematică.

Visul ei era să termine studiile cît mai repede, să se întoarcă în patria ei dragă. Dar, cu ocazia unei lucrări în domeniul magnetismului, Maria îl cunoaște pe Pierre Curie, cu care se căsătorește și rămîne în Franța. În perioada anului 1895 se făcuseră mari descoperiri în fizică. Röentgen descoperise razele X, se descoperiseră noi proprietăți ale uraniului. Maria Curie, atrasă de misterioasele proprietăți ale uraniului se hotărî să cunoască natura lor. Ea reia experiențele cu uraniu și toriu, descoperind importanța proprietate a acestora de a emite raze. Acest fenomen ea îl denumește **radioactivitate,** iar elementele cu care lucra — **radioelemente.** În 1898 începe munca de cercetare științifică împreună cu soțul ei, Pierre Curie. În același an ei descoperă un nou element radioactiv, pe care îl denumesc, în cinstea patriei ei, **poloniu,** iar apoi descoperă și **radiuul.** Aceste descoperiri au atras atenția oamenilor de știință din lumea întreagă, reprezentînd pentru știință o importanță deosebită.

Rezultatele muncii ei de ani de zile au fost cedate în folosul omenirii, al științei universale, — Maria Sklodowska neurmărind nici un interes material. Laureată de 2 ori a premiului Nobel pentru fizică și chimie, membră de onoare a peste 105 universități din lume, decorată cu numeroase medalii și premii, Maria Curie și-a închinat întreaga ei viață științei. Profesor universitar, șefă a catedrei de fizică de la Universitatea din Paris, membră a Academiei Franceze și a altor numeroase academii, Maria Curie este prima femeie din lume care a obținut aceste titluri. Savanta Maria Curie s-a stins din viață la 67 de ani, în 1934. Ea a trăit pentru muncă, pentru știință. Opera ei nemuritoare, pentru care omenirea îi rămîne veșnic îndatorată, a deschis un drum nou științei.

RODICA ALBU

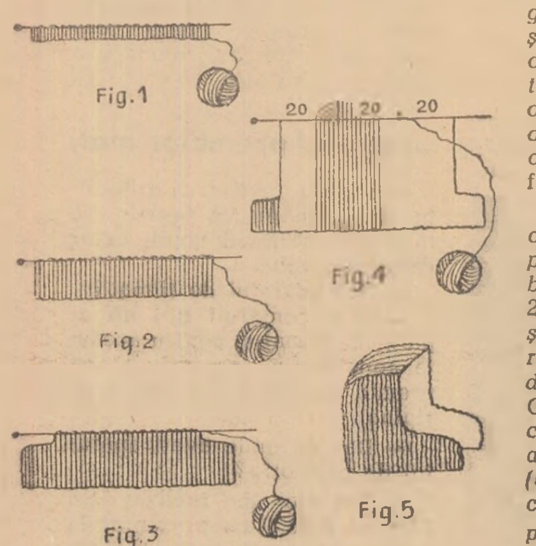
Desigur că mulți dintre cititorii noștri urmăresc emisiunile transmise pe „micul ecran". Și mulți au observat că unele din ele sînt transmise și din alte țări, din U.R.S.S., Bulgaria etc., iar recent, telespectatorii din țara noastră au putut viziona meciul de fotbal dintre echipa selecționată a lumii și echipa națională a Angliei transmis tocmai de la Londra.

Acest lucru îl asigură stațiile de radio-releu care leagă între ele diferite centre de televiziune. Așa se face că la distanțe de mii de km se transmit și se recepționează de către telespectatori diferite spectacole, manifestări sportive, reportaje despre cele mai de seamă evenimente petrecute în diferite colțuri ale lumii. In viitor, pentru legarea între ele a centrelor de televiziune la distanțe foarte mari, vor fi utilizați **sateliți artificiali ai Pămîntului** care, prevăzuți cu aparatura de retransmisiune necesară, vor asigura posibilitatea vizionării în întreaga lume a unor programe televizate fără obligativitatea existenței stațiilor-releu amintite, existente astăzi. Dar acest proiect ridică încă probleme greu de rezolvat la ora actuală. Pînă atunci, pentru că acest lucru va fi realizat mai tîrziu, transmisiunile dintr-o țară în alta se realizează prin înțelegeri între țările respective și prin tehnica existentă astăzi.

Interviziunea este o organizație internațională din care fac parte U.R.S.S., R. P. Polonă, R.P. Ungară, R.S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Bulgară, R. P. Romînă, și Finlanda. Prin ea se fac schimburile de programe televizate între țări. Paralel cu interviziunea, există în Europa occidentală o altă organizație internațională pentru schimbul de programe de televiziune, denumită Euroviziune. Intre aceste două organizații internaționale există acorduri pentru schimburi de programe mai interesante.

M. NEGREA

Confecționați-vă singuri o căciuliță!

Dacă aveți o lînă ceva mai groasă, lucrați cu andrele nr. 3 și puneți de la început 90 de ochiuri pe andrea. Modelul de tricotat poate fi diferit: un ochi pe față, unul pe dos, sau două ochiuri pe față și două ochiuri pe dos, sau numai pe față.

Lucrați pe cele 90 de ochiuri, care vor da o lungime de aproximativ 48-50 cm (fig. 1), o bantă înaltă de 12-15 cm (fig. 2). Încheiați și într-o margine și în cealaltă cîte 15 ochiuri, și rămîneți cu cele 60 de ochiuri din mijlocul benzii, pe andrele. Continuați împletitul cu același model pînă cînd înălțați această porțiune cu 12-14 cm (ceea ce trebuie să corespundă cu distanța de la lobul urechii pînă la frunte, ca în fig. 3).

Aceste 60 de ochiuri le împărțiți în trei, și numai cu cele 20 de ochiuri din mijloc continuați să lucrați; la sfîrșitul fiecărui rînd — cînd trebuie să lucrați cel de-al 20-lea ochi — prindeți și cîte un ochi din grupul celor 20 din margine; deci luați cîte 2 ochiuri la sfîrșitul fiecărui rînd (fig. 4).

Continuînd astfel, după 20 de rînduri de lucru vor rămîne pe andrea numai cele 20 de ochiuri din mijloc, întrucît ochiurile din grupele de margine s-au scăzut treptat la fiecare rînd.

Încheiați apoi aceste 20 de ochiuri, așa cum se încheie orice obiect tricotat; această terminație constituie partea de sus a căciuliței, care acoperă fruntea.

Prof. JANA SCĂRLĂTESCU
Palatul pionierilor, București.

Despre un nou cerc literar

(Urmare din pag. 4-a)

cu analiza propriilor voastre compuneri literare. După ce ați citit sau ați ascultat în colectiv o lucrare scrisă de un coleg, să o analizați cu toată seriozitatea, cinstit și deschis. Nu lăudați o lucrare slabă numai pentru că autorul ei vă este prieten. Nu „măcelăriți" o încercare literară reușită numai pentru că autorul ei nu vă este simpatic la înfățișare. Chiar dacă v-ați certat cu un coleg (cum se întîmplă uneori) pentru o minge de ping-pong, cînd îi judecați lucrarea trebuie să fiți drepți și fără patimă.

Și încă un lucru: să nu fiți invidioși unul pe altul. Dimpotrivă, să vă bucurați ori de cîte ori cineva reușește să scrie o pagină frumoasă și să considerați succesul lui drept succesul vostru comun. De altfel, în această privință puteți lua exemplu chiar de la Eminescu și Creangă sau Coșbuc, Vlahuță și Delavrancea, care s-au sprijinit între ei ca niște prieteni mari și credincioși.

Cu aceste cîteva îndemnuri închei și vă urez, încă o dată mult succes!

Scurte popasuri la CASELE PIONIERILOR

CÎMPULUNG-MOLDOVENESC

Un început bun

Casa pionierilor din Cîmpulung Moldovenesc și-a deschis porțile primitoare ca de fiecare dată. Peste 800 de pionieri din oraș au început să frecventeze cu regularitate cercurile înființate cu 7 ani în urmă pentru ei: aero și navomodele, științele naturii, micilor păpușari, dramatic, mîini îndemînatice și cel mai nou — cercul turistic.

Inzestrată cu un bogat material didactic — aparate foto, mașină de cusut, laborator, echipament sportiv etc., Casa pionierilor trăiește din plin bucuria începerii unui nou an de activitate. Cei mai harnici pionieri ca Brînzei Doina, Săcuiu Marcela, Simionescu Eugenia, Nisioi Lucia, Rusu Viorica, Ciobanu Mihai au dat bînețe și s-au așezat nerăbdători la mesele de lucru. Doina așteaptă cu emoție viitorul rol. Reușita spectacolelor date în fața muncitorilor la Sadova, la Capul Satului, i-au dat încredere și imbold într-o mai bună interpretare.

Asemenea el, la o bună interpretare se gîndesc toți cei care vor participa la serbările pentru 30 Decembrie. Încă de pe acum, pregătirile sînt în toi. Vor fi nelipsite și diminețile de basm, vizitele la unitățile industriale din oraș și din raion, întîlnirile cu fruntașii în producție.

E un început bun care nu va întîrzia să-și arate cît de curînd roadele.

ARTEMIZA IGNĂTESCU

ORADEA

La cercul nostru

Zgomotul ferăstraielor, fîșîitul rindelelor, bătăile repezi ale ciocanelor și... mirosul de clei încălzit, ce se simte de la distanță, te conduc fără să vrei spre sala Cercului de tîmplărie.

Dacă ați intra în sala cercului nostru ați vedea multe lucruri frumoase. Privirile v-ar fi atrase mai întîi de raftul cu multe despărțituri pe care stau aliniate ca într-o expoziție o mulțime de obiecte lucrate de noi: avioane din lemn, bărcuțe, tractoare, mășuțe — nu cu mult mai mari decît cutiile de chibrituri — înconjurate de scăunele, dulapuri de bucătărie și multe altele.

STOIA STELIAN
membru al Cercului de tîmplărie
Casa pionierilor, Oradea

TR. SEVERIN

Prietenii lui Sorin

Treceam într-una din zile prin fața Casei pionierilor din Turnu Severin. La un moment dat sînt oprită de o cunoștință veche: **Balada** lui Ciprian Porumbescu. Zburase de pe coardele unei viorine, pînă aci în stradă. M-am grăbit să-i aflu locul. Am găsit-o repede în sala cercului de muzică. Pionierul Cristescu Sorin mînuia arcușul făcînd să plîngă și să rîdă coardele viorii. Cînta fără partitură.

În pauză am stat de vorbă cu el.

— Imi place îndeosebi **Balada** lui Porumbescu și m-am străduit s-o învăț bine. Exercițiul individual și îndrumările tovarășului profesor de muzică mi-au fost și îmi sînt de mare folos. Multe clipe de răgaz le-am închinat viorii.

— Cu alte cuvinte, prietenul tău cel mai apropiat...

— De fapt, cei mai apropiați, pentru că alături de vioară prietenii mei sînt colegii, studiul. O orchestră ! adăugă Sorin vesel.

MARTA ALBOIU CUIBUȘ

PALATUL PIONIERILOR

(fragment)

de MARIA BANUȘ

„Bun venit, copii, la noi,
Oaspeți dragi din țară !"
Frații noștri pionieri
Veseli ne-mpresoară.

Cîte nu ne-ntreabă ei !
Și ne iau de mînă,
Și-acum haidem prin
palat,
Cu toții-mpreună !

Unde ? Unde mai întîi ?
Ce s-alegi din toate ?

Cîte visuri ai visat
Toate-s adunate.

. . . .

Spune-mi, ce nu-i la
palat?
Ce nu se găsește ?
Totul ai. Tot ce în vis
Inima-ți rîvnește.

Căci partidu-așa a vrut:
Să avem o casă
Ca din basme. Și ne-a dat
Pe cea mai frumoasă.

Micii actori

Deși activitățile de la Casa pionierilor din Bacău n-au început de prea multă vreme, micii actori ai cercului de teatru sînt în plină activitate. În curînd ei vor prezenta două piese pentru copii:

BACĂU

CRAVATA ROȘIE de Serghei Mihalkov și HOȚII LA MIERE de C. Avrigeanu. Rolurile au fost distribuite încă din primele zile de activitate.

Tot la Casa pionierilor din Bacău funcționează cercul de... flori și păpuși, cu peste 70 de membri, unde se confecționează păpușile pentru cercul micilor păpușari. În prezent ei lucrează la confecționarea păpușilor pentru piesa „Scufița roșie", care va fi prezentată la carnavalul din vacanța de iarnă.

E. ROȘCA

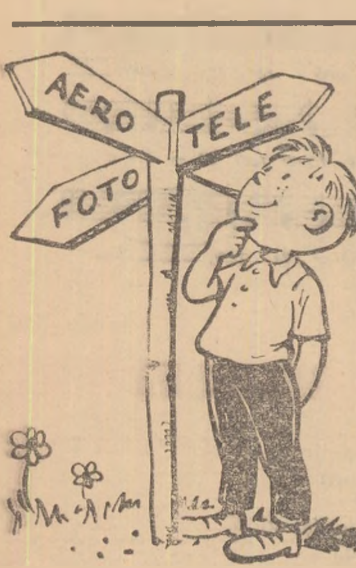
Repetiție...

Fotografie executată de pionierii Cercului foto de la Casa pionierilor din Fălticeni

Aerotelevarza

— Foileton —

O varză uriașă fotografiată de la distanță ? O nouă realizare a micilor naturaliști ? Cui aparține această denumire ciudată ?

Realizatorul ei ar fi trebuit să fie pionierul Bică Plimbărică. Ar fi trebuit dar... să vedem cum s-au petrecut lucrurile.

În primăvară directorul Casei pionierilor aduse vestea în toate cercurile:

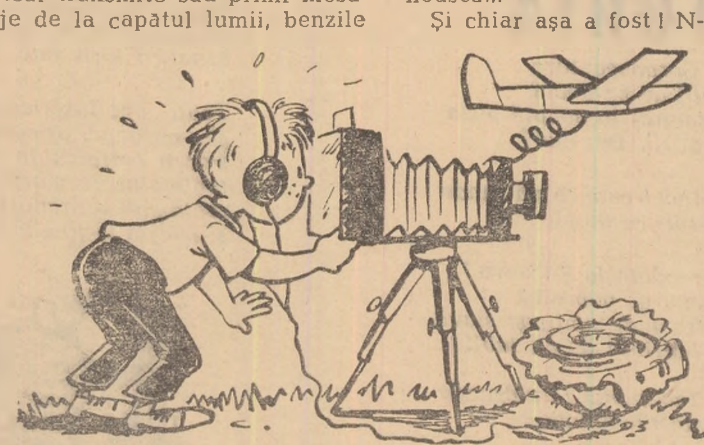
— Copii ! Trebuie să vă pregătiți pentru expoziția de sfîrșit de an. Toate cercurile să prezinte tot ce au realizat mai frumos.

Și toți pionierii au pornit la lucru. Adică nu chiar toți pentru că Bică Plimbărică ședea. Ședea ca pe ghimpi și nu știa cu ce să înceapă, ce să pregătească pentru expoziție ?

„Parcă tovarășul director a zis să reflectăm în lucrările noastre tot ce-am învățat într-un an de zile. Ia să-mi amintesc și eu cam ce-am învățat în cerc sau mai bine-zis în... cercuri într-un an de zile ?"

...Octombrie. Cercul de aero-modele. Pionierii care îndrăgeau tainele zborului lucrau de zor la tot felul de modele: avioane, planoare, rachete care mai de care mai interesante. Printre ei Bică se apucase cu nădejde de un planor special, care trebuia să bată recordul la înălțime. Dar nici nu terminase bine o aripă, cînd ajunse la concluzia că planoarele nu prea îl interesează și că, de fapt, telecomunicațiile sînt adevărata lui vocație. Deci...

Noiembrie. Il găsi pe Bică Plimbărică în cercul de telecomunicații. Aici totul îl fascina. Căștile copiilor, aparatele misterioase prin care puteai transmite sau primi mesaje de la capătul lumii, benzile

de hîrtie cu tot felul de linii și puncte pe care colegii le „traduceau" în cuvinte ca toate cuvintele.

„Aici mi-ași petrece toată viața !" și-a zis Bică și s-a hotărît să învețe cu temei tainele telecomunicațiilor dar... după vreo două luni, cînd a văzut că trebuie să-și bată capul neapărat cu alfabetul morse, a descoperit subit că marea lui pasiune ar fi de fapt **fotografiatul.** Și...

Primele săptămîni ale anului îl găsiră pe Bică în cercul foto. Cînd în laborator, cînd studiind mărunțaiele aparatului.

— Vă dați seama, le spunea el colegilor. Mergi în excursii. Cîte lucruri minunate nu vezi ! Le povestești unuia, altuia, dar pe urmă se uită. Pe cînd așa ? Totul rămîne imortalizat. Și numai în excursie ? Ia gîndiți-vă: acum dacă merg la bunica în vizită, o anunț din timp: Bunicuțo ! Imbracă-ți cea mai frumoasă rochie. Iți fac o poză tehnicoloră de nici bunicul n-o să te mai recunoască...

Și chiar așa a fost ! N-a mai recunoscut-o nici el. Asta n-a mai putut suporta Bică al nostru și într-o zi a izbucnit:

— Ce neinspirată invenție ! Auzi, cameră obscură, să lucrezi pe întuneric... Ce, sînt cirtiță ? Și ce atîtea chimicale și iar chimicale ? Eu am venit în cercul foto să mă fac fotograf, nu chimist...

După întîmplarea cu poza nereușită, în care bunica apăruse cu două capete și patru miini, a părăsit și cercul foto.

Venise primăvara. Pe lotul micilor naturaliști începuseră lucrările de primăvară. Într-o zi se apropie din curiozitate și Bică să vadă ce tot scormonesc prin pămînt copiii și cînd văzu răsadurile de legume și flori se înviora și parcă se și închipuia în fața unor legume uriașe cum citise el nu știu unde... O roșie cît o varză... Dar o varză, oare cît de mare poate crește ? Și într-o clipă simți' că îl cuprinde dorința de a cerceta, de a crea ceva ce nu s-a mai văzut pe lotul lor... După multe insistențe, copiii l-au primit și pe el în cerc și în ziua cînd a plantat răsadul de varză s-a dus acasă victorios ca în zilele cînd lua note mari. A udat stratul cîteva zile la rînd, il privea ore în șir dar... cînd a văzut ce încet crește, l-a cuprins plictiseala și a uitat complet de varza-gigant.

Și uite, așa a venit ajunul expoziției. Se uita cînd la aripa de planor, cînd la fotografiile buclucașe, cînd la varza cît o nucă cu foile galbene, pălite de soare... Ce să expună din ele ?

Ehei... dacă le-ar fi putut îmbina, dacă ar fi existat așa, ceva, o **aerotelefotovarză** atunci da, sub un asemenea exponat și-ar fi pus și el numele: Bică Plimbărică !

CONSTANȚA NICULESCU

Desene: G. BURSCHI

Vizionați acest film:

„BATE TOBA"

Cadru din filmul sovietic „BATE TOBA"

Prezentat în cadrul Festivalului filmului sovietic (30 octombrie — 5 noiembrie), „BATE TOBA" a fost realizat de Studioul „MOSFILM" în cinstea celei de a 40-a aniversări a înființării organizației de pionieri din U.R.S.S.

Eroul principal este interpretat de Alioșa Kricenkov pe care l-am văzut în filmele „Mai tare ca moartea" și „Fetele".

Moscova anilor 1921. Un băietandru, orfan de ambii părinți, călit în luptele Armatei Roșii, a sosit în oraș. Este mîndru de noua sa misiune pe care i-a încredințat-o comandantul. El trebuie să predea un plic sigilat într-un anumit loc din oraș. Ce va avea de făcut după ce va înmîna plicul?

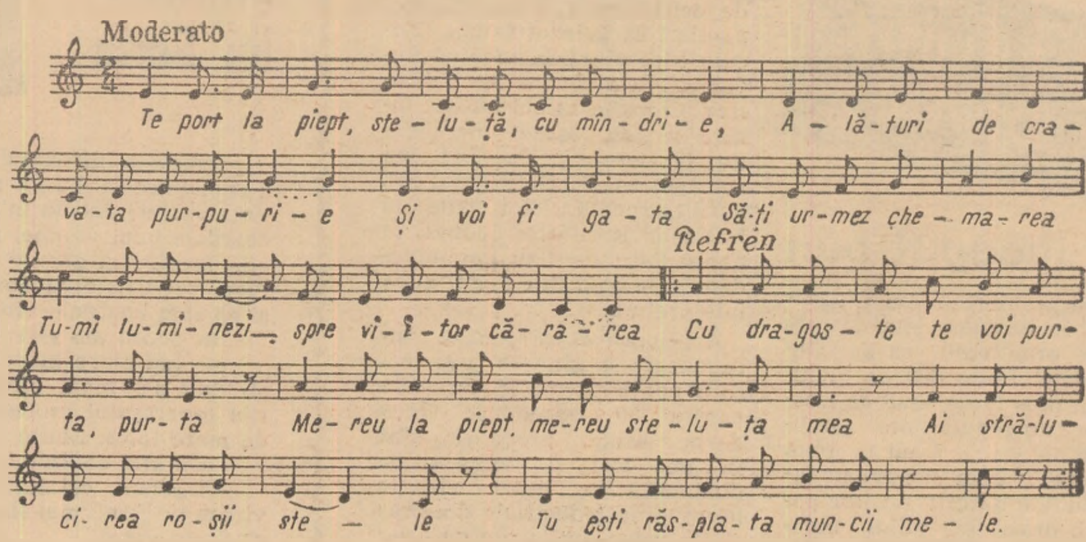
Băiatul cu privirea limpede, îndrăzneață, cu sufletul curat, începe o nouă luptă: aceea de a învăța la școală și, mai ales, de a transforma felul de a gîndi al micilor vagabonzi care i-au devenit colegi. Dar dușmanii Puterii Sovietice pîndesc din umbră, caută să lovească mișelește în Leonika și în prietenii săi, comsomoliștii și pionierii care-i sînt alături.

...Zeci de tobe pionierești bat același ritm sacadat, apăsat și energic. Primul detașament de pionieri din Uniunea Sovietică, îndurerat și solemn, îl conduce pe ultimul său drum pe ostașul său credincios, Leonika Kazakov.

„BATE TOBA" este un film al eroismului, al devotamentului nemărginit pentru patrie, pentru popor.

La cererea unor formații artistice pionierești din țară, publicăm cîntecele „Iubit drapel pionieresc" și „Cîntec la primirea distincției pionierești".

Cîntec la primirea distincției pionierești

Muzica: I. NICORESCU

Versuri: N. CONSTANTINESCU

I

Te port la piept, steluță, cu mîndrie,
Alături de cravata purpurie
Și voi fi gata să-ți urmez chemarea.
Tu-mi luminezi spre viitor cărarea.

Refren:

Cu dragoste te voi purta
Mereu la piept, mereu, steluța mea:
Ai strălucirea roșii stele,
Tu ești răsplata muncii mele.

II

Cuprinzi în tine toată străduința
Și tot elanul nostru tineresc,
Iubirea noastră și recunoștința
Pentru partidul celor ce muncesc.

Refren...

III

Și-ncrederea în anii ce-or să vie —
Ani luminați și mai bogați în fapte —
Ne-nflăcărează. Plini de bucurie
Vom duce steagul luptei mai departe.

Refren...

Iubit drapel pionieresc

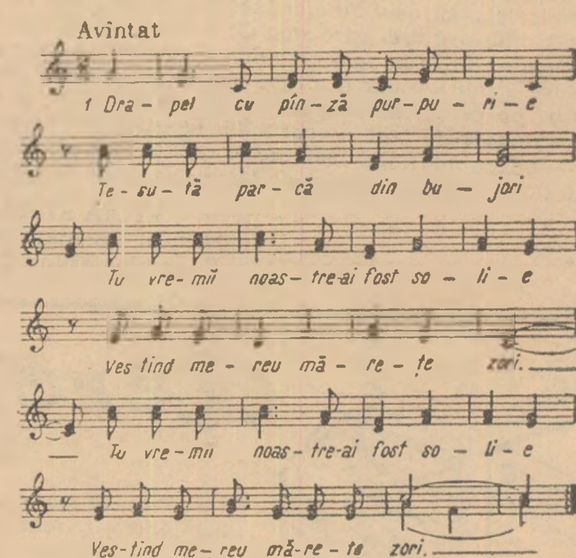
Muzica: I. NICORESCU
Versuri: M. COSMA

Drapel cu pînza purpurie
Țesută parcă din bujori,
Tu vremii noastre-ai fost solie,
Vestind mereu măreții zori.

Cu tine-n gînd, băieți și fete
In țara-ntreagă-au înflorit,
Pe bănci de școli, sorbind cu sete
Lumina dragului partid.

Cu tine-n marș ieșim pe stradă
Și ne-avîntăm pe-al țării plai
În zi de August la paradă
Și de-nsoritul Întîi Mai.

Sub pînza ta e-atîta soare
În care visele ne cresc!
Din steagul clasei muncitoare
Ești parte, steag pionieresc!

ORAR

de Veronica Porumbacu

GEOGRAFIA

Ce e geografia? Nu-i o hartă
multicoloră... E pămînt și piatră:
pămîntul patriei, . 'n zare-n zare,
cu lanul grînelor legănătoare,
cu munții mîndri, lacurile-adînci,
ca ochi de mare printre -nalte stînci;
pămîntul e, bogatul sub-pămînt,
și toate-s ale noastre, cîte sînt:
în galerii, cărbunii din subsol,
și subterana-pînză de petrol
ce-n sonde se absoarbe, sus, pe dealuri...
Ce-i harta? Drumul apei între maluri,
sînt rîuri limpezi, scînteind în soare,
ori revărsîndu-se prin stăvilare,
izvoare de lumină, de putere,
sînt fabrici noi, sînt vaste cartiere,
cetăți cu nume vechi și cunoscute,
orașe azi pe hartă nou-născute,
e țărmul mării negre, înspumate,
și e rețeaua căilor ferate,
ca vinele pămîntul străbătîndu-l.
Geografia: ploile și vîntul;
geografia: dragă prima oară
ca primul petec cunoscut de țară,
și harta țării dragă-mi va rămîne:
în cea de azi, o văd pe cea de mîine.

ISTORIA

Ai văzut la Sarmisegetuza
urmele cetății de pe deal?
Nu ți-a murmurat în șoaptă buza
numele-amintirii, Decebal?

N-ai simțit încet cum te pătrunde
vraja din istoriile-afunde?

Și ai fost vreodată la Suceava?
În cetate, sus, ai poposit?
Printre pietre n-ai simțit și slava
lui Ștefan, bătrînul domn iubit?

N-ai simțit încet cum te pătrunde
vraja din istoriile-afunde?

Dar gorunul vechii Transilvanii
ce-l zări pe Horia jurînd,
îți aduce-aminte de țăranii
ce-au pornit răscoala, rînd pe rînd?

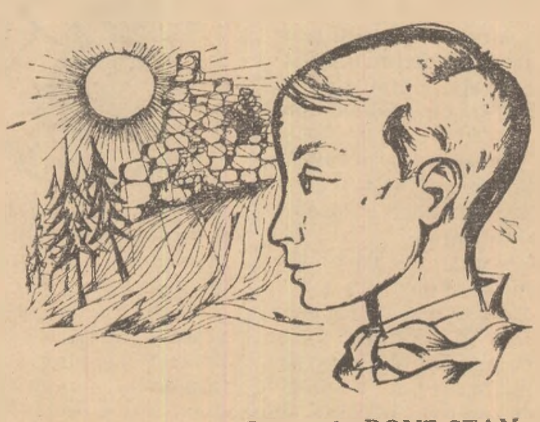
N-ai simțit încet cum te pătrunde
vîntul din istoriile-afunde?

Spune-mi, ai văzut mai înainte
șesul fără margini, la Islaz,
De Bălcescu ți-ai adus aminte,
flacăra din palul său obraz?

N-ai simțit cum prinde iarăși viață
fila ce-n istorie se-nvață?

Spune, ai fost pe drumul spre Băneasa,
unde s-au luptat părinți și frați
să alunge pe fasciști din casa
blîndă-a țării tale, sub Carpați?

Toate sînt înscrise într-o carte,
și-s aproape, oricît de departe
s-ar fi petrecut în timpuri vechi;
toate sînt un murmur în urechi,
toate sînt o dragoste fierbinte,
și istoria le ține minte.

Desen de **DONE STAN**

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"